

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 15 0 К 003493 17 Кж
Бања Лука, 19.7.2017. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Весне Антонић као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Едине Чупељић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против осумњиченог Д.К., због кривичног дјела убиства у покушају из члана 148. став 1. у вези са чланом 20. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби његовог браниоца изјављеној против рјешења Окружног суда у Требињу број 15 0 К 003493 17 Кв од 12.7.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 19.7.2017. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца осумњиченог Д.К., изјављена против рјешења Окружног суда у Требињу број 15 0 К 003493 17 Кв од 12.7.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Требињу број 15 0 К 003493 17 Кв од 12.7.2017. године продужен је за два мјесеца притвор против осумњиченог Д.К., због кривичног дјела убиства у покушају из члана 148. став 1. у вези са чланом 20. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), из разлога прописаних у члану 197. став 1. тачка б) и в) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС).

Против овог рјешења благовремено је изјавио жалбу његов бранилац Ј.Ч., адвокат из Т., без навођења законских основа побијања, са приједлогом да се жалба уважи, побијано рјешење преиначи и против оптуженог укине притвор или да се рјешење о продужењу притвора укине, а да се изрекну мјере забране.

Пошто је испитао побијано рјешење у вези са жалбеним приговорима овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Основана сумња, која се жалбом оспорава, утврђена је правилном оцјеном доказа на којима је заснована приликом одређивања притвора али и оних који су у међувремену прикупљени. Овдје се не ради само о исказу оштећеног, како то жалба фрагментарно цијени, већ и о другим материјалним доказима које суд утврђује, цијени и доводи у везу са тим исказом. Све то даје квалитетну, потпуну и правилну основу за извођење закључка о постојању

основане сумње, што побијано рјешење правилно чини, а жалба неосновано побија.

Жалба побија и постојање оба притворска разлога за продужење притвора сматрајући да они не постоје. Супротно жалбеним наводима овај суд налази да је првостепени суд правилно утврдио све одлучне чињенице и извео поуздан закључак о постојању разлога за продужење притвора. Полазећи од правилног утврђења да пиштољ којим је кривично дјело покушано није пронађен првостепени суд постојање колузионе опасности, као притворског разлога из члана 197. став 1. тачка б) ЗКП РС, правилно заснива на постојању основане бојазни да ће осумњичени уништити доказе важне за вођење кривичног поступка, а не на утицају на саучеснике и свједоке, као што то жалба погрешно сугерише. Код оваквог стања ствари без утицаја је на то жалбена тврдња да тужилац не располаже подацима да ли је осумњичени још у посједу оружја и да ли има сазнања која могу довести до његовог проналажења.

Што се тиче притворског разлога из тачке в) цитираног закона овај суд налази да су све одлучне чињенице правилно утврђене и да је правилно закључено како и даље постоје нарочите околности које оправдавају бојазан да би осумњичени могао поновити кривично дјело. Супротно жалбеним наводима суд правилно цијени не само да је осумњичени више пута осуђиван, већ да је осуђиван за истоврсна кривична дјела, да је са оштећеним у сукобу већ дуже времена, да се са њим критичне вечери потукао, а затим га сачекао и пуцао у њега. Све су то чињенице које оправдавају закључивање суда о постојању итерацијске опасности, као основа за продужење притвора. Дакле, неосновано се жалбом сугерише како се притворски разлог заснива само на чињеници да је кривично дјело остало у покушају. Уз то испуњен је и услов који се тиче висине казне која се може изрећи за ово кривично дјело.

О свему томе првостепени суд је дао јасне потпуне и јасне разлоге, које прихвата и овај суд и на њих упућује и жалиоца.

Стога супротни приговори жалбе, као и залагање да се преиначењем рјешења укине притвор против оптуженог и умјесто притвора изрекну мјере забране, нису основани.

Ваљало је из наведених разлога жалбу браниоца оптуженог одбити на основу члана 337. став 3. ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић